

Vandaag gaat Kuba naar de tandarts.
Hij springt onrustig op en neer.
Ja, hij vindt het reuzespannend,
want het is z'n eerste keer.

Papa zegt: Poets je tanden nog even goed
zoals je 's ochtends en 's avonds altijd doet.
De tandarts houdt van tanden die blinken
en van bekkies die niet stinken!

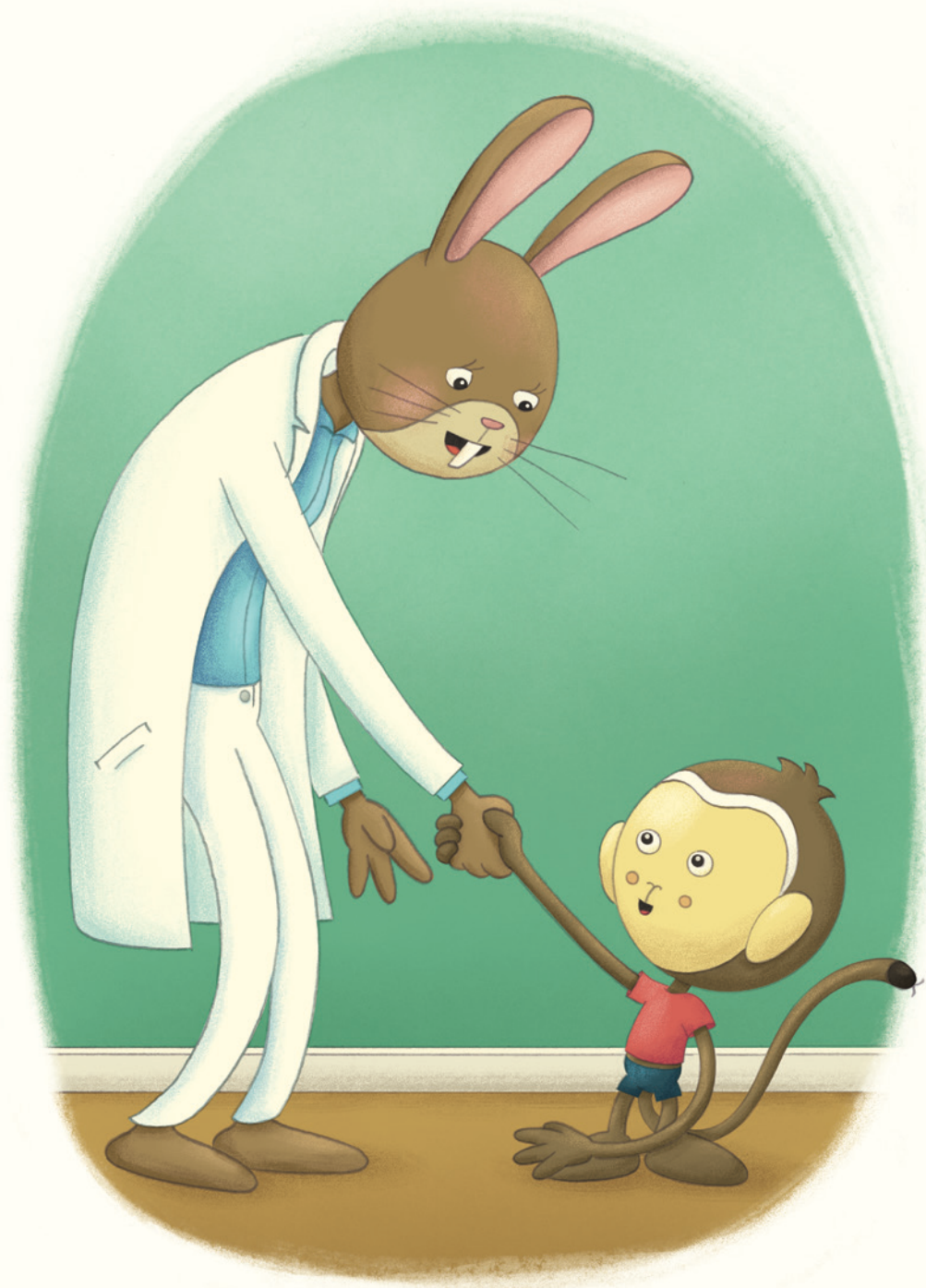
Dan gaan Kuba en papa er samen heen.
Gelukkig is het niet zo ver.
Na deze boom rechts, dan langs deze struik,
bij deze deur naar binnen en kijk: ze zijn er.

Ze zitten in de wachtkamer.
Wat duurt dat wachten lang!

Bzzzzzzzzzzzzzzzz!

Wat is het geluid dat Kuba hoort?
Nu wordt hij een beetje bang...

Door een deur komt een mevrouw
in een lange, witte jas.
Ze zegt: Kuba is de volgende
en hij vergeet meteen hoe bang hij was.

Want die mevrouw, die lacht zo lief
met haar ene witte tand.
Papa zegt: Dat is de tandarts,
geef haar maar een hand.